

אֶזְרִי מַעַם הַשָּׁם עוֹשָׂה שָׁמִים וְאָרֶץ

סִפְר הַזָּבֵר

הַשְּׁלָמִים וְהַמְּנֻקְדָּה
עַל חַמְשָׁה חַמְשִׁי תּוֹרָה

מִהְתְּנָא חַאֲלָקִי
רַבּו שְׁמַעַן בֶּר יוֹחָנָן זַיִעַ"א

מְרַשְׁת וַיֵּצֵא

בְּעֵיה"ק בֵּית שְׁמַשׁ תּוֹבְבָ"א
חַמְשָׁה עָשָׂר בָּאָב תְּש"ע לְפָ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

MISSION OF THE RABBI SHLOM YEHUDA GROSS
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכייש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 02-995-1300 / פקס: 054-843-6784

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרנסם ספרי הזוּהָר היומי
בבתי ננסיות, בתי מדרשות, בushimaות, לכל החברים וידידיים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרוב הגואלה טליתה בב"א
וכל המזוכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לophobic או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו
מותר ומצוה ללמידה ולזכות את הרבים בחינוך בלבד

ניתן לע"מ **מפעל הזוּהָר העולמי**

על ידי הרב הצדיק המקובל **רובה בנויה שמואלי** שליט"א
ראש ישיבת **"גנור שלום"** (רח' שלילה 6 ירושלים)
לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש
רבי מרדכי בן מרימ שרעבי זיע"א

שְׁתָא, לְקַבֵּיל יִצְחָק, דָאֲתִילֵיד בֵּיה, וְאָנוּ מְדִבְרֵינוּ בֵּיה עֲקָדָת יִצְחָק, וְאֵיהוּ יוֹמָא דְדִינָא, לְקַבֵּיל מְדָת הַדִּין דָאֲחִיד בֵּה.

בַיּוֹם הַפְּרוּרִים, לְקַבֵּיל מִשָּׁה, דָקַבֵּיל קְוִדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא בֵּיה צְלָוְתֵיה, וְחַם עַל יִשְׂרָאֵל, וְאַהֲרֹן לֵיה לוּחִי אָוְרִיְתָא. בְּחַג הַסּוֹבּוֹת, לְקַבֵּיל אַהֲרֹן, דְבָבוּכִיתֵיה הָוּ אַזְלַיִן שְׁבָעָה עֲנָגִין, דְחַפְןָן עַל יִשְׂרָאֵל סְסּוּבּוֹת, וּבְגַן כֵּה אַיִן עַבְדִּין סְסּוּבָה. וְכֹל אָוְרִיְתָא, בְּמֵה רְזִין עִילָּאִין סְתִימִין בֵּה, וְכֹד אַלְיָין שְׁבָעָה מְתוּסָפִין בְּבָרְכָאן, כֵּל עַלְמָא בְּשַׁלְיָמוּ סְגִיאָה.

פָּרָשַׁת וַיַּצֵּא

פָּתָח הַהוּא יְוָדָאי וְאָמֵר, וַיַּקְחַ לֹז יַעֲקֹב מִקְלָל לְבָנָה לְח וְלוֹז וְעַרְמוֹן. וַיַּקְחַ לֹז לְגַרְמִיה,

לשון הקודש

לְאֹבּוֹת, וְאָחוֹו בְּקָל קְוָל יַעֲקֹב. וּבַרָּאשׁ הַשְׁנִיה - בְּנָגֵד יִצְחָק שְׁנוּלֵד בָּו, וְאָנוּ מִזְבְּחִים בּוּ אֶת עֲקָדָת יִצְחָק, וְהַוָּא יּוֹם הַדִּין, בְּנָגֵד מְדָת הַדִּין שְׁאָחוֹו בָּה. בַיּוֹם הַפְּרוּרִים - בְּנָגֵד מִשָּׁה, שְׁהַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא קַבֵּיל בּוּ אֶת תְּפִלְתָו, וְחַם עַל יִשְׂרָאֵל, וְהַחֲווֵיר לֹז אֶת לוֹחוֹת הַתּוֹרָה. בְּחַג הַסּוֹבּוֹת - בְּנָגֵד אַהֲרֹן, שְׁבָבוּכִיתֵוּ הָיוּ

פָּרָשַׁת וַיַּצֵּא

פָּתָח הַיְהוּדִי הַהוּא וְאָמֵר, וַיַּקְחַ לֹז יַעֲקֹב

וַיְהִי תְּקִוִּנְיהָ. מִקְלָל לְבָנָה, דָא רֹא דְזֹא דְזַמָּא קְדִישָׁא, דְאַקְרֵי תְּפָאָרָת. דָא יְהוָ אֲחֵיד בָּה. וְאַיְהוּ בְּגַוְונָא דְמִקְלָל. לְבָנָה, בָּן (דף ל"ד ע"ב) לְה"א עִילָּא הַסְּתִימָא. לְה, מִסְטְּרָא דְמֵיאָא דְאַקְרֵזָן חַסְד. וְלוּז, מִסְטְּרָא דְאַשָּׁא דְאַקְרֵי גְּבוּרָה. וְעַרְמָזָן, מִסְטְּרָא דְגַרְמִיהָ וְחוֹלְקִיהָ. בְּלָלָא דְכָל גַּוְונִין. דְהָא יַעֲקֹב הַכִּימָא הָוּה בְּעַרְמִימָוֹתָא.

וַיִּפְצַל בָּהֶם פְּצָלוֹת לְבָנּוֹת. בָּהֶם, בּוֹ הָוּה לֵיהֶם לְמַיְמָר, דְהָא מִקְלָל חַד הָוּה. מַאי בָּהֶם, בְּכָל אַינְיוֹן שְׁבָע דְּרָגִין, דְּרָמִיזָן בְּקָרָא, (דף כט א) דְּלִיךְ ה' הַגְּדוֹלָה וְהַגְּבוֹרָה. אַשְׁלִים לוֹזָן בְּאַינְיוֹן קִילּוֹפִין חִוּרִין, דְּקָלִיף בָּהֶזָּה סְטָרָא דְאַשָּׁא, וְאַסְחָר לוֹזָן לְסְטָרָא דְמִים. הָרָא הוּא דְכַתִּיב, מַחְשָׁפָת הַלְּבָן אֲשֶׁר עַל הַמִּקְלֹות.

וַיִּפְצַל בָּהֶם פְּצָלוֹת לְבָנּוֹת. בָּהֶם? בּוֹ הָיָה לוֹ לֹומר, שְׂהֵרִי מִקְלָל אַחֲרֵי הַיְהוּ מִהָּוּ זֶה בָּהֶם? בְּכָל אַוְתָם שְׁבָע דְּרָגִין שְׁרָמוֹzoת בְּכַתוּב שֶׁל לְדָקְה ה' הַגְּדוֹלָה וְהַגְּבוֹרָה. הַשְּׁלִים אַוְתָם בְּאַוְתָן פְּצָלוֹת לְבָנּוֹת שְׁפַצְלָל בְּהֵן הַצָּר שֶׁל הַאַשָּׁא, וְסַבֵּב אַוְתָן לְצָר הַמִּים. זֶה שְׁבַתוּב מַחְשָׁפָת הַלְּבָן אֲשֶׁר עַל הַמִּקְלֹות.

מִקְלָל לְבָנָה לְה וְלוּז וְעַרְמָזָן. וַיַּקְחַ לוּז – לְעַצְמוֹ וְלִתְקֹנוֹ. מִקְלָל לְבָנָה – זֶה סּוֹד שֶׁל וְאַזְוֹ שֶׁל הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ, שְׁגָנָרָא תְּפָאָרָת, שְׁהָוָא אֲחֵוּ בּוֹ, וְהָוָא בְּמוֹ הַמִּקְלָל. לְבָנָה – בָּן לְה"א הַעֲלִyon הַגְּסָתָר. לְה – מִצדָּה הַמִּים שְׁגָנָרָאִים חַסְד. וְלוּז – מִצדָּה הַאַשָּׁא שְׁגָנָרָאת גְּבוֹרָה. וְעַרְמָזָן – מִצדָּה שֶׁל עַצְמוֹ וְתְּלִקְוֹן. הַכָּל שֶׁל כָּל הַגְּנוֹגִים. שְׂהֵרִי יַעֲקֹב חָבֵם הָיָה בְּעַרְמָמוֹתָא.

תא חוי, שבע מעלות מפלקות, רמיון בהני קראי. ויקח לו יעקב מקל, חד. אשר על הפלקות, תרין. הא תלת. ויצג את הפלקות, תרין, הא חמשה. יתחמו הצאן אל הפלקות, הא שבעה.

וְאֵינוֹן רֹא דְשַׁבָּע קְולֹת, וְאֵינוֹן רֹא דְכְתִיב, (משל ט א) חצבה עמודיה שבעה. **וְאֵינוֹן שַׁבָּע יוֹמִי בְּרָאשִׁית, דְגַהְרִין מִרְאשִׁית,** דאיךרי חכמה. **וְאֵינוֹן שַׁבָּע סְמִכִּין, דְאַקִים קְיֻדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא עַלְיוֹנוֹ עַלְמָא, וּבָוֹלָא בָּרֹא דְשַׁמָּא קְדִישָׁא.**

תא חוי, בְּרֵד הַזָּהָר אֲיַמְּנָה מִקְלָב בַּיְדוֹ דִּיעָקָב שְׁלִימָא, קרי ליה אוריתא מקל. ובְּרֵד הַזָּהָר בַּיְדוֹ דְמִשָּׁה וְאֶהָרֶן, קרי ליה מטה. הָרָא הַזָּהָר דְכְתִיב, (שמות ד ט) וַיַּקְרֵב מֹשֶׁה אֶת מְטוֹה הָאֱלֹהִים

לשון הקודש

בָּא וראה, שבע מעלות מפלקות רמוות בפסוקים הללו. ויקח לו יעקב מקל – אחת. אשר על הפלקות – שתיים. הרי שלש. ויצג את הפלקות – שתיים. הרי חמיש. יתחמו הצאן אל הפלקות – הרי שבע.

בָּא וראה, בשייה הפלקל הוה בידי יעקב השלם, קראה לו התורה מקל. ובאשר היה בידי משה ואהרן, קראה לו מטה. והם הכתב (משל ט) חצבה עמודיה שבעה. והם

בָּיִדוֹ. וְאַהֲרֹן נָמֵי אָחִיד בֵּיהֶה. מַה בֵּין הָאֵי לְהָאֵי.
אַלְאָ רֹזֵא עִילָּאָה הַזָּא, בֶּד הַזָּה בַּיְדוֹ דִּיעַקְבָּ.
 קָרְרִי לִיהֶ אָזְרִיתָא מַקְלָה, מַפְטָרָה דְּקָלָה,
 דְּהָא יַעֲקֹב קֹול אִיקְרִי, דְּכְתִיב (בראשית כו כב) הַקָּל קֹול
 יַעֲקֹב. וּבָקָול אָחִיד, דְּהָא דְּרִגְיָה הַזָּא.

וּבֶד הַזָּה בַּיְדוֹ דְּמַשָּׁה וְאַהֲרֹן, דְּאַינְנוּ אָחִידִין
 בְּגִצְ"ח וְהַזָּד, דְּאַינְנוּ תְּרִין סְמָכִין, אִיקְרִי
 מַטָּה, לִישְׁנָא דְסִמְכָא. דְּהָא עַל יְדֵיהֶוּ אָסְתָּמֵיךְ
 עַלְמָא בְּאָזְרִיתָא, דְּנַפְיִק מִבֵּין תְּרִין לְמוֹזֵדִי הָאֵי
 וְאַתְּיִהְיָה עַל יְדֵיהֶוּ. וּעַל דְּאַינְנוּ סְמָכִין
 לְעַלְמָא בְּאָזְרִיתָא, דְּנַפְיִק מִבֵּין גִּצְ"ח וְהַזָּד,
 דְּאָחִידִין בָּהּוּ. קָרָא לִיהֶ מַטָּה. וּמְאָן דְּאָחִיד
 בְּאָזְרִיתָא, סְמָכָא לִיהֶ, וּמְחֻזָּקָא לִיהֶ עַל יַרְכּוֹי,
דָּלָא יַסְטִי לִימִנָּא וּשְׁמָאָלָא.

לשון הקודש

אֲחֻזּוֹנִים בְּגִצְ"ח וְהַזָּד, שְׁהָם שְׁנֵי עַמוּדִים,
 נִקְרָא מַטָּה, לְשׁוֹן שֶׁל הַמִּבְּתָה, שְׁהָרִי עַל
 יְדוֹ נִסְמָךְ הָעוֹלָם בְּתוֹרָה, שְׁיוֹצְאָת מִבֵּין
 שְׁנֵי לְמוֹדֵרִי הָאֵי וְגַתְנָה עַל יָדָם, וּעַל שְׁהָם
 תּוֹמְכִים אֶת הָעוֹלָם בְּתוֹרָה, שְׁיִצְאָה
 מִבֵּין גִּצְ"ח וְהַזָּד שְׁאַחֻזּוֹנִים בָּהָם, קָרָא
 לוּ מַטָּה. וּמִ שְׁאוֹתוֹ בְּתוֹרָה, תּוֹמְכָת
 אָתוֹ, וּמְחֻזָּקָתָו עַל יַרְכּוֹי שְׁלָא יַסְטָה
 יַמִּין וּשְׁמָאל.

וְהוּ שְׁבָתּוֹב (שמות ז) וַיַּקְרֵב מֹשֶׁה אֶת מַטָּה
 הָאֱלֹהִים בָּיִדוֹ. וְגַם אַהֲרֹן אָחָיו בָּוּ. מַה בֵּין
 וְהַלְוָה?

אַלְאָ סָוד עַלְיוֹן הַזָּא. בְּשַׁחַיה בַּיְדוֹ יַעֲקֹב,
 קָרָא לֹא הַתֹּרֶה מַקְלָה, מִהָּצֶד שֶׁל קָל,
 שְׁהָרִי יַעֲקֹב נִקְרָא קֹול, שְׁבָתּוֹב (בראשית כו)
 הַקָּל קֹול יַעֲקֹב, וּבָקָול הָאֵחָזָה, שְׁהָרִי
 וּדְרִגְתָּו.

וּבְשַׁחַיה בַּיְדוֹ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן, שְׁהָם

**זֶה אֵין אִינּוֹן יִשְׂרָאֵל דָקָדְשָׁא בְּרִיךְ הַיָּא יְהִיב
לְהַזּוֹן אֲזְרִיקְתָּא, לְגַלְאָה לְזֹן רְזִוּן עִילָּאִין.
עַלְיָהוּ בְּתִיב** (דברים ד' ז') **וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בָּה' אֱלֹהִיכֶם
חַיִים בְּלִכְמָם הַיּוֹם.**

מִדְרָשׁ הַגָּעֵלָם

וַיֵּצֵא יַעֲקֹב. (דניאל ב' כב) יָדַע מָה בְּחַשׁוֹבָא וְנַהֲרָא
עַמִּיהָ שְׁרָא, אֲף עַל גַּב הַנְּהֹרָא עַמִּיהָ שְׁרָי,
יָדַע מָה בְּחַשׁוֹבָא. וְהִיינוּ דְבָתִיב, (ירמיה כג כד) אֲם
יִסְתַּר אִישׁ בְּמִסְתָּרִים וְאַנְיָ לֹא אָרְאָנוּ נָאָם הֵ'. וּמִ
אָמַר רַבִּי יְהוּדָה הָבֵד, וְהָא אָמַרְנוּ דְהָא חַכְמָתָא
הַזָּה בְּסֶמֶיכָותָא דְקָרָאי, בְּכָל מָה דְאִיתָמָר,
וְהָאִידָּנָא פְּשִׁיטָותָא דְקָרָאי צְרִיבָנָא, דְאָבָרָהָם הַזָּה,
וַיַּצְחַק הַזָּה, וַיַּעֲקֹב הַזָּה. אָמַר לֵיהֶ אֲף עַל גַּב הַזָּהוּ,
חַכְמָתָא דְקָרָאי אָסְתַּבְלָנָא לְמַנְדָע.

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

אֲשֶׁר יִרְחַם יִשְׂרָאֵל שְׁהַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שְׁבַתּוֹב (ירמיה כב) אֲם יִסְתַּר אִישׁ בְּמִסְתָּרִים
וְאַנְיָ לֹא אָרְאָנוּ נָאָם הֵ'. וְהָאָמַר רַבִּי
יְהוּדָה בֶּה, וְהָרִי אָמַרְנוּ שְׁהָרִי חַכְמָה
הַיִּתְהָ בְּסֶמֶיכָות הַפְּסוּקִים בְּכָל מָה
שָׁנָאָמַר? וּכְעַת פְּשַׁט הַכְּתוּב אֲנֵי
אָרָבִים, שָׁאָבָרָהָם הָיָה, וַיַּצְחַק הָיָה,
וַיַּעֲקֹב הָיָה. אָמַר לוֹ: אֲף עַל גַּב שְׁהָיוּ, אֲתָה
הַחַכְמָה שֶׁל הַפְּסוּקִים הַסְּתַבְלָתִי לְדֻרָתָה.
מִדְרָשׁ הַגָּעֵלָם
וַיֵּצֵא יַעֲקֹב. (דניאל ס' יז) יָדַע מָה בְּחַשְׁכָה
וְהָאֹר עַמּוֹ שׁוֹרָה. אֲף עַל גַּב שְׁהָאֹר עַמּוֹ
שׁוֹרָה, יָדַע מָה בְּחַשְׁכָה, וְהִיינוּ מָה

רַבִּי יַצְחָק פָּתָח, (מהלים טו א') מִזְמֹר לְדִוָּד ה' מֵי יָגֵר
בְּאַהֲלָךְ מֵי יָשַׁבֵּן בְּהָר קָדְשָׁךְ הַוְּלָךְ תָּמִים
 וּפְעֵל צָדָק וּדְבָר אֶאמְתָּה בְּלִבְבוֹ וְגוֹ. מַאי מִשְׁמָעַ,
 אָמָר רַבִּי יְהוּדָה בֶּן רַבִּי יוֹסֵי, אַלְיאַן עַשְׂרָה, אַינְזָן
 בְּנֶגֶד עַשְׂרֵת הַדְּבָרוֹת, שְׁעַתִּידֵין בְּנֵיו שֶׁל יַעֲקֹב,
 לְקִיּוּם בַּמְקוּם הַהוּא.

אָמָר רַבִּי יוֹסֵי, וְהָא חֶד סְר אַינְזָן. אָמָר לֵיה לֹא
 רְגֵל עַל לְשׁוֹנוֹ, לֹא עָשָׂה לִרְיעָהוּ רָעָה, חֶד
 מִלָּה אַינְזָן. דָּכְל הַמְּרִיגָּל בְּחַבְרוֹ, מִיד עָשָׂה עַמּוֹ
 רָעָה. לֹא רְגֵל בְּלְשׁוֹנוֹ לֹא עָשָׂה עַמּוֹ רָעָה. וּבַי
 מָאוֹ שְׂוִיא לְאַלְיאַן, בְּנֶגֶד עַשְׂרֵת הַדְּבָרוֹת.

אָמָר רַבִּי יְהוּדָה, כָּלֵהוּ עַשְׂרֵת הַדְּבָרוֹת,
 מִשְׁתְּמִיעִי מִינִיאָהוּ. הַוְּלָךְ תָּמִים, בְּנֶגֶד (שמות
 כ ב) אָנְבֵי ה' אֱלֹהֵיךְ. מַלְמֵד שְׁאַרְיךְ אָדָם לְקַבֵּל

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

רַבִּי יַצְחָק פָּתָח, (מהלים טו) מִזְמֹר לְדִוָּד ה'
 מֵי יָגֵר בְּאַהֲלָךְ מֵי יָשַׁבֵּן בְּהָר קָדְשָׁךְ
 הַוְּלָךְ תָּמִים וּפְעֵל צָדָק וּדְבָר אֶאמְתָּה
 בְּלִבְבוֹ וְגוֹ. מַה מִשְׁמִיעִי? אָמָר רַבִּי יְהוּדָה
 בֶּן רַבִּי יוֹסֵי, אַלְיאַן עַשְׂרָה הַם בְּנֶגֶד
 עַשְׂרֵת הַדְּבָרוֹת שְׁעַתִּידֵין בְּנֵיו שֶׁל יַעֲקֹב
 לְקִיּוּם בַּמְקוּם הַהוּא.

אָמָר רַבִּי יוֹסֵי, וְהָרִי אַחֲרֵי עַשְׁר הַם?

עַלְיוֹ אִימָת עַל מֶלֶכֶת שָׁמִים, וְאֵין לוֹ רִשות לְהַרְהַר בְּמַה שָׁאינוֹ יִכּוֹל לְהַשִּׁיג, מִשְׁמָעַ דְּבָתִיב אֲנָבֵי ה' אֱלֹהִיךְ סְתִם. בְּתִיב הַכָּא הַוְילֵךְ תְּמִים, וּבְתִיב הַתָּם (דברים יח י) תְּמִים תְּחִיה עִם ה' אֱלֹהִיךְ. וְאֵין לוֹ רִשות לְהַרְהַר עַל מַה שָׂלֹא הַרְשִׁית.

וּפְעִיל צְדָקָה, בְּגַד לֹא יְהִי לוֹ אֱלֹהִים אֶחָרִים עַל פָּנֵי לֹא תְשַׁתְּחוּ לָהֶם וְלֹא תְעַבְּדֵם. מִפְּאָן אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֵין לוֹ דָבָר עוֹמֵד בְּגַד חִילּוֹל ה'. מִנָּא לָן. מִפְסִית. דְּבָתִיב (שם י) יְרֻדָּה תְּחִיה בּוֹ בְּרָאשׁוֹנָה לְהַמִּיתוֹ. לְפָה, בַּי בְּקַשׁ לְהַדִּיחָה מֵעַל ה' אֱלֹהִיךְ. וְאֵי קָטֵל לִיה, נִקְרָא צְדִיקָה, מִקְנָא, זְפּוּעָל צְדָקָה, וְזֹהוּ וּפְעִיל צְדָקָה.

וּדְבָר אִמָת בְּלִבְבוֹ, בְּגַד לֹא תְשָׁא אֶת שֵׁם ה' אֱלֹהִיךְ לְשֹׁוא. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, לִית אִינְנוּן

לשון הקודש

עַלְיוֹ אִימָת עַל מֶלֶכֶת שָׁמִים, וְאֵין לוֹ רִשות לְהַרְהַר בְּמַה שָׁאינוֹ יִכּוֹל לְהַשִּׁיג, מִשְׁמָעַ שְׁבָתוֹב אֲנָבֵי ה' אֱלֹהִיךְ סְתִם. בְּתוֹב בָּאָן הוֹלֵךְ תְּמִים, וּבְתוֹב שֵׁם (דברים י) תְּמִים תְּחִיה עִם ה' אֱלֹהִיךְ, וְאֵין לוֹ רִשות לְהַרְהַר עַל מַה שָׂלֹא הַרְשִׁית. וּפְעִיל צְדָקָה - בְּגַד לֹא יְהִי לוֹ אֱלֹהִים אֶחָרִים עַל פָּנֵי לֹא תְשַׁתְּחוּ לָהֶם וְלֹא

בְּסֶדֶרֶן, וְאֶפְעֶל גַּבְּ דְּלִית אַינְיוֹ בְּסֶדֶרֶן, לִית לֹא
בָּה. לֹא רְגֵל עַל לְשׁוֹנוֹ לֹא עֲשָׂה לְרֵעוֹה רַעַת,
בְּנִיגְד לֹא תַּעֲנֵה בְּרַעַךְ עַד שְׁקָר. וְחִרְפָּה לֹא נְשָׁא
עַל קְרוֹבוֹ, בְּנִיגְד מְחַלֵּל שְׁבָתוֹת בְּפְרִחָסִיא. ר' יוֹסֵי
אָוֹמֵר, בְּנִיגְד לֹא תַּגְנוֹב. דְּכַתִּיב, (שמות כב ב) אִם זְרַחָה
הַשְּׁמֶשׁ עַלְיוֹ.

גְּבֻזָּה בְּעִינֵּיו נְמָאָם, בְּנִיגְד לֹא תַּرְצֵח. מִאן דָּאִיהוּ
גְּבֻזָּה בְּעִינֵּיו, לֹא יַעֲבִיד קַטְטָה דִּיקְטוֹל,
וְלֹא יַקְטְּלוּגִיה.

וְאֶת יָרָאֵי ה' יַבְּבֶד, בְּנִיגְד בְּפֶבַד אֶת אָבִיךְ וְאֶת
אָמֵךְ. אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי, עַל הַבֵּל חִיּוּב אָדָם
לְכַבֵּד אָבִיו וְאָמוֹ, יֵצֵא מְבָלֵל זֶה, אִם יָאמְרוּ לוּ
לְעֹבֵר עַל דְּבָרֵי תּוֹרָה אוֹ לְעֹבֵד עֲבֹודָה זָרָה,
שֶׁאַינוֹ חִיּוּב לְכַבְּדָם. הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב, וְאֶת יָרָאֵי
ה' יַבְּבֶד.

לשון הקודש

עַלְיוֹ.

גְּבֻזָּה בְּעִינֵּיו נְמָאָם – בְּנִיגְד לֹא תַּרְצֵח.
מי שָׁחוֹא גְּבֻזָּה בְּעִינֵּיו, לֹא יַעֲשֵׂה קַטְטָה
שִׁיחָרָג, וְלֹא יַהֲרֹגוּה.
וְאֶת יָרָאֵי ה' יַבְּבֶד – בְּנִיגְד בְּפֶבַד אֶת
אָבִיךְ וְאֶת אָמֵךְ. אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי, עַל הַבֵּל
עַל קְרוֹבוֹ – בְּנִיגְד מְחַלֵּל שְׁבָתוֹת
בְּפְרִחָסִיא. רַבִּי יוֹסֵי אָוֹמֵר, בְּנִיגְד לֹא
תַּגְנֵב, שְׁבָתוֹב (שמות כב) אִם זְרַחָה הַשְּׁמֶשׁ

אֶת שֵׁם ה' אֱלֹהֵיךְ לְשֹׁוֹא. אָמֵר רַבִּי
יְהוּדָה, אַיִם בְּסֶדֶרֶם, וְאֶפְעֶל גַּבְּ שְׁאַיִם
בְּסֶדֶרֶם, אֵין זֶה מְשִׁנָּה לָנוּ. לֹא רְגֵל עַל
לְשׁוֹנוֹ לֹא עֲשָׂה לְרֵעוֹה רַעַת – בְּנִיגְד לֹא
תַּעֲנֵה בְּרַעַךְ עַד שְׁקָר. וְחִרְפָּה לֹא נְשָׁא
עַל קְרוֹבוֹ – בְּנִיגְד מְחַלֵּל שְׁבָתוֹת
בְּפְרִחָסִיא. רַבִּי יוֹסֵי אָוֹמֵר, בְּנִיגְד לֹא
תַּגְנֵב, שְׁבָתוֹב (שמות כב) אִם זְרַחָה הַשְּׁמֶשׁ

נְשָׁבֵע לְהַרְעָא וְלֹא יִמְרֶא, בְּנֶגֶד לֹא תִּנְאָפֶן. דְּהָא
אֲםִין יִצְרוֹ בְּעֵי לְשֻׁלְטָאָה עַלְיהָ, יִטְילֶנְהָא
שְׁבוּעָה עַל יִצְרוֹ, בְּבוֹעָז, דָּאָמֵר (רות ג י) חַי ה' שְׁכָבִי
עד הַבָּקָר.

כַּסְפּוֹ לֹא נָתַן בְּגַנְשָׁךְ, הָאֵי הוּא בְּנֶגֶד לֹא תִּגְנֹזֶב.
דְּהָאֵי הוּא לֹא אָזְוִיף בְּרַבִּיתָא, וְדָאֵי לֹא יִזְילֶנְהָא
וַיִּגְנֹזֶב. וְשַׁחַד עַל נְקִי לֹא לְקָחָה, בְּנֶגֶד לֹא תִּחְמֹד.

אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי בֶן קִיסְמָא, בְּנֶגֶד אַלְוִי נְאָמֵר
בְּיַעֲקֹב עַשְׂרָה אַחֲרִים, דְּבָתִיב וַיִּפְגַּע
בְּמִקּוֹם, א'. וַיַּלֵּן שֵׁם, ב'. כִּי בָא הַשְּׁמֵשׁ, ג'. וַיִּקְחַח
מַאֲבִינִי הַמִּקּוֹם, ד'. וַיִּשְׁם מַרְאָשׁוֹתָיו, ה'. וַיִּשְׁבַּב
בְּמִקּוֹם הַהְזָא, ו'. וַיִּחְלֹם וַיִּגְנַּה סְלָמָם מִצְבָּאָרֶץָה,
ז'. וַרְאָשׁוֹ מַגִּיעַ הַשְּׁמִימָה, ח'. וַיִּגְנַּה מַלְאָכִי אֱלֹהִים,
ט'. עַזְלִים וַיּוֹרְדִים בּוֹ, י'. הָא עַשְׂרָה. (דף גה ע"א)

לשון הקודש

לא תִּחְמֹד.
אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי בֶן קִיסְמָא, בְּנֶגֶד אַלְוִי
נְאָמֵר בְּיַעֲקֹב עַשְׂרָה אַחֲרִים, שְׁכָתּוֹב
(בראשית כה) וַיִּפְגַּע בְּמִקּוֹם – א'. וַיַּלֵּן שֵׁם –
ב'. כִּי בָא הַשְּׁמֵשׁ – ג'. וַיִּקְחַח
הַמִּקּוֹם – ד'. וַיִּשְׁם מַרְאָשׁוֹתָיו – ה'.
וַיִּשְׁבַּב בְּמִקּוֹם הַהְזָא – ו'. וַיִּחְלֹם וַיִּגְנַּה
סְלָמָם מִצְבָּאָרֶץָה – ז'. וַרְאָשׁוֹ מַגִּיעַ
הַשְּׁמִימָה – ח'. וַיִּגְנַּה מַלְאָכִי אֱלֹהִים – ט'

או לְעַבֵּד עֲבוֹדָה זָרָה, שֶׁאָנוּ חַיִבּ
לְכַבְּדָם. זֶה שְׁכָתּוֹב וְאֵת יְרָאֵה יִכְבֶּד.
נְשָׁבֵע לְהַרְעָא וְלֹא יִמְרֶא – בְּנֶגֶד לֹא
תִּנְאָפֶן. שְׁהָרִי אֲםִין יִצְרוֹ רֹצֶחֶת לְשֻׁלְטָת עַלְיהָ,
יִטְיל שְׁבוּעָה עַל יִצְרוֹ, בָּמוֹ בּוֹעֵוֹ שְׁאָמֵר
(רות ג י) חַי ה' שְׁכָבִי עד הַבָּקָר.
כַּסְפּוֹ לֹא נָתַן בְּגַנְשָׁךְ – זֶה בְּנֶגֶד לֹא
תִּגְנֹזֶב. שָׁאָם אָנוּ מַלְוִה בְּרַבִּיתָא, וְדָאֵי לֹא
יַלְךְ וַיִּגְנֹב. וְשַׁחַד עַל נְקִי לֹא לְקָחָה – בְּנֶגֶד

דָּבָר אחר וַיַּפְגַּע בַּמְקוֹם, רַבִּי בּוֹ פָּתָח, (שה"ש א)
 וְאֶל תְּرִאֲנִי שֶׁאָנִי שְׁחִרְחָרָת שְׁשֻׁזְופְּתִנִי
 הַשְּׁמֵשׁ בְּנִי אֲמִי נְחָרוּ בֵּי שְׁמֵנִי נְטָרָה אֶת הַכְּרָמִים
 כְּרָמִי שְׁלִי לֹא נְטָרָתִי. הָא אֲתָה צָרָעָה עַל יַעֲקֹב,
 דְּשַׁלְּטָנָא דִּיעָקָב בְּקָדְמִיתָא הָזֶה שְׁמֵשָׁא, וְאֲתָה צָרָעָה
 הָזֶה שְׁזַלְּטָנָא לְעַשּׂוֹ, וְאֲתָעָבָר מְגִיה. וַיַּעֲקֹב אָמַר,
 אֶל תְּרִאֲנִי שֶׁאָנִי שְׁחִרְחָרָת, דְּהָא אֲתִיְהִיבָת לִי
 שְׁלְטָנָא דִּסְיָהָרָא, דְּהִיא אָוּכָּמָא לְעִידָּגִין וּזְמִינִין.
 שְׁשֻׁזְופְּתִנִי הַשְּׁמֵשׁ, בְּדַאת עַבְרָמִי שְׁלְטָנָא דְּשְׁמֵשָׁא.

בְּנִי אֲמִי נְחָרוּ בֵּי, זֶהוּ עַשּׂוֹ. דְּכַתִּיב, (בראשית כד מא)
 וַיִּשְׁטַם עַשּׂוֹ אֶת יַעֲקֹב. שְׁמֵנִי נְטָרָה אֶת
 הַכְּרָמִים, דְּכַתִּיב (שם לא ט) הָיָתִי בַּיּוֹם אֲכָלָנִי חָרָב
 וְקָרָח בְּלִילָה. כְּרָמִי שְׁלִי לֹא נְטָרָתִי, דְּכַתִּיב (שם לו)
 וְעַתָּה מָתִי אָעָשָׂה גַּם אָנֹכִי לְבִיתִי.

לשון הקודש

נתן לי שלטון הַלְּבָנָה, שהוא שְׁחוֹרָה
 לעתים וּזְמִינִים. שְׁשֻׁזְופְּתִנִי הַשְּׁמֵשׁ –
 כְּשַׁה עַבְרָמִי שְׁמֵנִי שלטון הַשְּׁמֵשׁ.
 בְּנִי אֲמִי נְחָרוּ בֵּי – זהו עַשּׂוֹ, שְׁבָתוֹב
 (בראשית כד) וַיִּשְׁטַם עַשּׂוֹ אֶת יַעֲקֹב. שְׁמֵנִי
 נְטָרָה אֶת הַכְּרָמִים – שְׁבָתוֹב (שם לא ט)
 הָיָתִי בַּיּוֹם אֲכָלָנִי חָרָב וְקָרָח בְּלִילָה.
 כְּרָמִי שְׁלִי לֹא נְטָרָתִי – שְׁבָתוֹב (שם לו)
 וְעַתָּה מָתִי אָעָשָׂה גַּם אָנֹכִי לְבִיתִי.

– עלים וַיַּרְדִּים בּוֹ – יי'. הַגָּה עֲשָׂרָה.
דָּבָר אחר, וַיַּפְגַּע בַּמְקוֹם – רַבִּי בּוֹ פָּתָח,
 (שיר א) אֶל תְּרִאֲנִי שֶׁאָנִי שְׁחִרְחָרָת
 שְׁשֻׁזְופְּתִנִי הַשְּׁמֵשׁ בְּנִי אֲמִי נְחָרוּ בֵּי שְׁמֵנִי
 נְטָרָה אֶת הַכְּרָמִים בְּרָמִי שְׁלִי לֹא נְטָרָתִי.
 הָרִי חָזָר עַל יַעֲקֹב, שְׁשַׁלְּטוֹן יַעֲקֹב
 בְּרָאשׁוֹנָה הָיָה הַשְּׁמֵשׁ, וְחַזָּר אֶתְוָא
 הַשְּׁלַטְוֹן לְעַשּׂוֹ, וְהַעֲבָר מִמְּנָה. וַיַּעֲקֹב
 אָמַר, אֶל תְּרִאֲנִי שֶׁאָנִי שְׁחִרְחָרָת, שְׁהָרִי

וַיַּפְגַּע בָּמָקוֹם, רַבִּי יַצְחָק אָמֵר, **בָּאֵיזָה מֶקוּם פָּגַע,** בָּמֶקוּם שְׁעִתִּיד לְעַמּוֹד בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְהַתִּפְלִיל שָׁם. רַבִּי יְהוֹדָה אָמֵר, הַיּוֹם הָיָה גָּדוֹל, וְרָצָח לְהַלּוֹךְ וְלֹא יָכַל.

אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי, **הַתִּפְלִיל בָּאוֹתוֹ מֶקוּם,** וְהַתְּחִיל לְהַתְּרֻעַם לִפְנֵי כּוֹנוֹ, עַל דָּאַת עֲבָר מְגִיה הַהְיוֹא שׂוֹלְטָנָא דְשִׁמְשָׁא, הַדָּא הוּא דְכַתְּבִיב, וַיְלַז שָׁם. כִּמָּה דָּאַת אָמֵר (שמות טו כד) וַיְלַז נָעַם עַל מִשָּׁה, לְשׁוֹן תְּרֻעּוֹמוֹת. וְלֹמַה, מִפְנֵי בַּי בָּא הַשִּׁמְשׁ, דָּאַת עֲבָר מְגִיה וְאַתִּיהְבָת לְעַשׂו.

מָה עָשָׁה יַעֲקֹב, הַתְּחִיל בּוֹכָה. מִיד וַיַּקְחַ מַאֲבִינִי הַמֶּקוּם וַיִּשְׁם מַרְאָשׁוֹתָיו, בְּדֵי לְצַעַר נְפָשׁוֹ. **בַּיּוֹצָא בְּדָבָר** (שם יז כ) וַיַּקְהַז אַבָּן וַיִּשְׁוִימַו תְּחִתָּיו וַיִּשְׁבַּעַלְיהָ.

לשון הקודש

וַיַּפְגַּע בָּמָקוֹם – רַבִּי יַצְחָק אָמֵר, (שם כח) **בָּאֵיזָה מֶקוּם פָּגַע?** בָּמֶקוּם שְׁעִתִּיד לְעַמּוֹד בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְהַתִּפְלִיל שָׁם. רַבִּי יְהוֹדָה אָמֵר, הַיּוֹם הָיָה גָּדוֹל, וְרָצָח לְהַלּוֹךְ וְלֹא יָכַל.

אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי, **הַתִּפְלִיל בָּאוֹתוֹ מֶקוּם** וְהַתְּחִיל לְהַתְּרֻעַם לִפְנֵי כּוֹנוֹ עַל שְׁהָעָבָר מִמְּנֵנוֹ אָתוֹ שְׁלֹטֹון שֶׁל הַשִּׁמְשׁ. וְהוּ

וַיַּקְרֵב מְאֹבִנִי הַמְּקוֹם, אמר רבי יוסף אבן אחת ממש היתה. **מִשְׁמָעַ דְּכַתִּיב מְאֹבִנִי,** ולא אמר אבוני. במא דאת אמר מבנות הבנעני, ולא אמר אלא אחת. **הַדָּא הוּא דְכַתִּיב,** (בראשית כד כ) אשר לא תקה אשחה לבני מבנות הבנעני, אחת מהן. (ע"ב)

מדרש הנעלם)

רַבִּי יִרְאָה עַל קְמֵי רַבִּי אַלְעֹזֵר בֶּן עֲרָה, **אֲשֶׁר־בְּחִיה דְהָהָה יִתְּבוּ,** ועיניו נבעין מים, והוה מרהיש בשפטותיה ובכי, חור לאחוריו רבי ירא. אמר לשפטה, מי האי דיתיב מר ובכי, אמר תרי זמי עילינה לקרבא גבוי, ולא יבלנה. עד דהו יתבי, חמן ליה דעתם לאדריה, עד דנתת, הוה קליה אoil בביותא ובכי.

לשון הקודש

ויאח אונז שהייה יוישב, ועיניו נבעים מים, והיה מרהיש בשפטותיו ובוכה. חור לאחוריו רבי ירא. אמר לשפטו: מה זה שיושב מר ובוכה? אמר: פעם נבנטתי לקרב אליו, ולא יבלתי בעורם יוшибים, ראו אותו שגננס לתדרו. עד שירד, היה קולו חולך בבית ובוכה.

ויאח מאובי המקום - אמר רבי יוסף, אבן אחת ממש היתה, ממש שברוב מאובי ולא אובי, במו שנאמר מבנות הבנעני, ולא אמר אלא אחת. והוא שברוב (בראשית כט) אשר לא תקה אשחה לבני מבנות הבנעני, אחת מהן. (ע"ב מדרש הנעלם).

רַבִּי יִרְאָה נָכַנס לִפְנֵי רַבִּי אַלְעֹזֵר בֶּן

שָׁמֹעַ דְּהֹהֶה אָמַר, אֲבָנָא אֲבָנָא, אֲבָנָא קָדִישָׁא
עַלְּאָה עַל בֶּל עַלְּמָא, בְּקָדְשָׁתָא דְּמָאָרָה,
וְמִינִי בְּגִי עַמְמִיא לְאַתְזְלַזְלָא בָּה, וְלְאַתְתָּבָא גּוֹלְמִי
מִסְאָבִין עַלְּדָה, לְסָאָבָא אַתְרָד קָדִישָׁא, וְכָל מִסְאָבִין
יַקְרְבוֹן בָּה, וְוַיַּלְּעַלְּמָא בְּהַהְוָא זְמָנָא.

גְּחַת וַיַּתְיִבְּ בְּסֻולְּסָלְגִיָּה, אָמַר רַבִּי זִירָא לְשָׁמְשִׁיהָ,
זִיל וְאַיְמָא לֵיה לְמַר, אֵי אַיְעוֹל קְמִיהָ. עַל
שָׁמְשִׁיהָ, אָמַר הָא רַבִּי זִירָא הָכָא, לֹא אַשְׁגַּח בֵּיהָ,
וְלֹא זְקִיף עִינּוֹהִי.

לְבַתֵּר אָמַר, רַבִּי זִירָא לְיַעַול, וְאַתְּ תַיֵּב לְבָר.
עַל ר' זִירָא, וְאַרְבֵּין בְּרַכּוֹי, וַיַּתְיִבְּ קְמִיהָ.
חַמָּא ר' אַלְעָזָר, בְּטַש בְּרִגְלִיהָ, אָמַר קוֹם מְהֻתָּם,
וַיַּתְיִבְּ בְּאַרְחָה, קָם וַיַּתְיִבְּ בְּאַרְחָה.

אָמַר רַבִּי זִירָא, הָאִי דְּמַר דְּהֹהֶה בְּכִי, מַאי חָא.
אָמַר, אַרְכְּבָתָא תְּבִירָא סְגִיאָה דָּבָל עַלְּמָא.

לשון הקודש

שָׁמֹעַ שָׁהִיה אָוֹמֶר: אֲבָנָן אֲבָנָן, אֲבָנָן
קָדְשָׁה עַלְיָונה עַל בֶּל הָעוֹלָם, בְּקָדְשָׁתָה
רְבּוֹנָה, עֲתִידִים בְּנִי הָעָמִים לְהַזְדִּיל בָּה
וְלְהַוּשֵׁב גָּלְמִים טְמָאים עַלְיָךְ לְטָמֵא אֶת
מִקְוֹמָךְ הַקָּדוֹשׁ, וְכָל הַטָּמָאות יַקְרִיבוּ
בָּה. אוֹי לְעוֹלָם בְּאוֹתוֹ הַזָּמָן.

יַרְדֵּן וַיַּשֵּׁב בְּכֶסֶף. אָמַר רַבִּי זִירָא
לְשָׁמְשָׁו: לְךָ וְאָמַר לוֹ לְמַר, אֵם אֲבָנָס

חוֹגֵגָה הַהוּא אֲבָנָה יַקְרֵא קָדִישָׁא, דְמִינָה אֲשֶׁתִיל עַלְמָא. וְהַהוּא אֲבָנָה הַזָה, דְשִׁזְבֵי יַעֲקֹב רִישִׁיה עַלְהָ.

וּכְיַ אֲבָנָה דְמִינָה אֲשֶׁתִיל בֶל עַלְמָא, וְהַזָה רִישִׁיה מִשְׁקָעָא בְתַהוֹמָא רְבָא, הַזָה יַכְלֵל יַעֲקֹב לְגַעֲנָעָה לְהָ. אֶלְאָ הַהוּא אֲבָנָה, זְוִיִּתָה מִשְׁקָעָן בְתַהוֹמָא רְבָא, וְרִישִׁיה אֲתִמְגוּם בְבֵי מִקְדָשָׁא, וְעַלְהָ קָדֵשׁ קָדוֹשִׁין, וְשְׁבִינָתָא יַקְרֵא עַלְהָ. הַזָה הוּא דְבָתִיב, (שם מט כד) מִשְׁם רֹעָה אָבָן יִשְׂרָאֵל. וְשָׁמָא קָדִישָׁא דְמִלְבָא עַלְהָ הַזָה גְלִיף עַלְהָ.

פָרָד אָתָא יַעֲקֹב, קָרָא הַהוּא שָׁמָא קָדִישָׁא, וְגַבְבָה מִפְאָן, וְשׂוֹזְה בְהַהוּא אָתָר דְקָדֵשׁ קָדוֹשִׁין הַזָה תִּמְןָן. אָמֵר רְبִי זִירָא, אָנָא שְׁמַעַנָא בְשֵם ר' בּוּ. דָאָמֵר רֹזָא דְמִלְהָ בְהָאי, וְלֹא אַדְבָרָנָא.

לְשׁוֹן הַקוֹדֶש

רְאָה? אָמֵר: מִרְבְּבָה בְשֶׁבֶר גָדוֹל שֶׁל בֶל הָעוֹלָם, רְאִיתִי אָוֶתֶה אָבָן הַיקְרָה הַקְדוֹשָׁה שְׁפִטָה נִשְׁתָל הָעוֹלָם, וְאָוֶתֶה הָאָבָן דִיְתָה שַׁיְעַקְבָ שֵם אֶת רַאשׁו עַלְהָ. וְכִי הָאָבָן שְׁמַמְנָה נִשְׁתָל בֶל הָעוֹלָם, וְרָאשָׁה הָיָה שְׁקֹוע בְתַהוֹם הָגָדוֹל, אֵיךְ יַכְלֵל יַעֲקֹב לְגַעֲנָע אָוֶתֶה? אֶלְאָ אָוֶתֶה הָאָבָן, זְוִיִּתָה הָיָה שְׁקֹועות בְתַהוֹם הָגָדוֹל, וְרָאשָׁה נִתְגַלָה בְבֵית הַמִקְדָש,

וְעַלְהָ קָדֵשׁ הַקְדוֹשים, וְהַשְׁכִינָה הַבָּבוֹד הָעַלְיוֹן עַלְהָ. וְהוּ שְׁכַתּוֹב (בראשית טט) מִשְׁם רְעָה אָבָן יִשְׂרָאֵל. וְהַשְׁם הַקְדוֹשׁ שֶׁל הַפְּלָךְ הָעַלְיוֹן הָיָה חָקָוק עַלְהָ. בְשָׁבָא יַעֲקֹב, קָרָא אֶתֶנוּ הַשְׁם הַקְדוֹשׁ, וְגַטְלָה מִפְאָן, וְשֵם בְאֶתֶנוּ מִקּוֹם שְׁקֹדֶשׁ הַקְדוֹשים הָיָה שֵם. אָמֵר רְבִי זִירָא, אָנָי שְׁמַעַתִי בְשֵם רְבִי בּוּ שְׁאָמַר אֶת סָוד הַקְדוֹשׁ בְזַהָה, וְלֹא נִבְרָתִי.

אמָר רַבִּי אַלְעֹזֶר, אֵי רַבִּי זִירָא דְעַתִּי אֲחִים עַלְךָ. וְדִילְמָא הָאֵי מֶלֶת שְׁמֻעָתָ, וְבָךְ הַזָּא בְּרִירָא דְמַלְתָּא, דְכַתִּיב וַיַּקְחֵה מַאֲבָנֵי הַמִּקְוָם, אַבְנֵן אֲחַת מַאֲבָנֵי הַמִּקְוָם. מַאיְזָה מֶקְוָם, מֶמֶקְוָם הַיְדּוּעָ. שֶׁזֹּא מֶקְוָם הַתְּחוֹם, שֶׁשְׁם אֲבָנִים שְׁשׁוֹחָקִים מִים לְכָל הַעוֹלָם. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (איוב יד יט) אֲבָנִים שְׁחָקָיו מִים.

הַאֲבָנָה הַזָּאת, הִיְתָה עִקָּר לְכָלָם, וְהִיְתָה עוֹלָה עד מֶקְוָם שְׁהִיה שֵׁם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. וַיַּעֲקֹב לֹא הִיְתָה בְּנוֹגְתוֹ עַל שְׁוֹם אֲחַת מֵהֶן, אַלְאָ עַלְיָה, מִשּׁוּם דִּרְמִיזָה לֵיהֶ רַמְיזָה. מַה הִיא דָּפֵל אֲשָׁתִיל מִינָה, בְּךָ יַעֲקֹב כָּל עַלְמָא אֲשָׁתִיל מִנָּיה.

בָּאוֹתָה שְׁעָה וַיַּקְחֵה מַאֲבָנֵי הַמִּקְוָם, שְׁהִיא עִקָּר כָּל הַעוֹלָם, וַיַּשְׂם מְרֹאשׁוֹתָיו, שֵׁם בְּלָבוֹ

לשון הקודש

אמָר רַבִּי אַלְעֹזֶר, אֵי רַבִּי זִירָא, דְעַתִּי חָסָה עַלְיָה. וְאֹולֵי הַדָּבָר הָיָה הַזָּא שְׁשֻׁמְעָתָ, וְבָךְ הַזָּא בְּרוּר הַדָּבָר, שְׁבָתוֹב (שם כה) וַיַּקְחֵה מַאֲבָנֵי הַמִּקְוָם. אַבְנֵן אֲחַת מַאֲבָנֵי הַמִּקְוָם. מַאיְזָה מֶקְוָם? מֶמֶקְוָם? מֶמֶקְוָם הַיְדוּעָ, שֶׁזֹּא מֶקְוָם הַתְּחוֹם, שֶׁשְׁם אֲבָנִים שְׁשׁוֹחָקִים מִים לְכָל הַעוֹלָם. וְהַזָּא אֲבָנִים שְׁחָקָיו מִים. שְׁבָתוֹב (איוב יד) אֲבָנִים שְׁחָקָיו מִים.

שַׁחַיָּא מְרָאשֹׁתָיו, דִוְגָמָת זֶה בָּזָו. מִיד וַיַּשְׁכַּב
בַמָּקוֹם הַהוּא, בְּלֹוֶר, גַּתִּישָׁבָה דַעַתּו בָּאוֹתוֹ מִקּוֹם.

וְסִימָן יָדְוָע לְקַח, אָמֵר זֹה הִיא דִוְגָמָא שְׁלִי, וְאַם
לֹזוֹ תְּהִיכָה שֻׁוּם מַעַלָה, בַּיָּדְוָע שִׁיחָה לִי
מַעַלָה. וְעַל בָּקָד שֵׁם לְבּוֹ עַלְיָה, וְנִדְרָ נִדְר, דְכַתִּיב,
וְהַאֲבָנוֹ הַזֹּאת אֲשֶׁר שְׁמַתִּי מַצְבָה. בְּלוֶר, אַם הַאֲבָנוֹ
הַזֹּאת אֲשֶׁר שְׁמַתִּי מַצְבָה יְהִיכָה בֵית אֱלֹהִים, מִיד
וְכָל אֲשֶׁר תַּתְנוֹ לִי עַשְׂרָנָנוֹ לְךָ. נִדְר הַמְּעָשָׂר.
אָמֵר רַבִּי יְהִירָא, הָא וְדָאי שְׁמַעְנָא.

אָמֵר לֵיה, עַל הָאֵי אַתְקָרִי (שם מט כד) אֲבָנוֹ יִשְׂרָאֵל.
בְּלוֶר, נִקְרָאָה בָקָד עַל שְׁמוֹ, עַל שְׁנַתּוֹ לְבּוֹ
וְעַיְנָיו עַלְיָה. וְהַקְדּוֹשׁ בְּרוֹךְ הִיא עֲשָׂה אַוְתָה בֵית
עוֹלָמִים, וִשְׁם הִיא שְׁבִינָתוֹ.

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

שֵׁם בְּלִבּוֹ, **שַׁחַיָּא מְרָאשֹׁתָיו** – רַגְמָת זֶה
בָזָו. מִיד וַיַּשְׁכַּב בַמָּקוֹם הַהוּא. בְּלוֶר,
גַתִישָׁבָה דַעַתּו בָאוֹתוֹ מִקּוֹם.

וְסִימָן יָדְוָע לְקַח, אָמֵר: זֹה הִיא דִגְמָא
שְׁלִי, וְאַם לֹזוֹ תְהִיכָה שֻׁוּם מַעַלָה, בַּיָּדְוָע
שִׁיחָה לִי מַעַלָה. וְעַל בָקָד שֵׁם לְבּוֹ עַלְיָה,
וְנִדְרָ נִדְר, שְׁבָתוֹב (בראשית כט) וְהַאֲבָנוֹ הַזֹּאת
אֲשֶׁר שְׁמַתִּי מַצְבָה. בְּלוֶר, אַם הַאֲבָנוֹ
הַזֹּאת אֲשֶׁר שְׁמַתִּי מַצְבָה יְהִיכָה בֵית
שְׁבִינָתוֹ.

וַיָּעַל דָא בְכִינָא, דְחֹזִינָא דְעַל הָאֵי אֲבָנָא, זְמִינָן
לְשֹׂוֹאָה סֹואָבָת עַמְמִיא, וּפְגַרִי מִיתְיִיא. מִאן
לֹא יָבֹכִי, וּוֹי לְעַלְמָא, וּוֹי לְהָהּוֹא זְמִינָא, וּוֹי לְהָהּוֹא
דָרָא. בְכָה בְדָ בְקְדֻמִתָא, אֲתָנָה וְאַשְׁתִיק. לְבָתָר
חֹזֶר וְאָמֵר, וּוֹי לְאַינְנוּ דִיהּוֹן זְמִינָן בְעַלְמָא, בְדָ
יְתָעַר מַלְפָא עִילָּאָה דְעַלְמָא.

בְכָה רְבִי זִירָא, אָמֵר מְלָאָכָא קְדִישָׁא יְדֻעָ
דִין, יָאָזֶת הָאֵלָה לְמַבְכִי עַלָּה. זְבָאַז
אַתָּוֹן צְדִיקִיא, דְאַתָּוֹן קְדִישָׁוֹן בְעַלְמָא דִין,
וּבְעַלְמָא דָאַתִי.

פְּרִשְׁתָא יְה. וַיְחַלֵם וְהִגְהָה סְלָמָם מִצְבָ אָרֶץָה וּנוּ,
עַלִים וַיְרַדִים בּוּ. רְבִי פָתָח בְהָאֵי קְרָא,
(שה"ש ד ד) בְמַגְדָל דָוד צְוַאֲרָך בְגֹנוּ לְתַלְפִיוֹת אַלְפָ
הַמְגַן תָלוּי עַלְיוֹ כָל שְׁלִטִי הָגָבָרִים. אָמֵר רְבִי, כָל
הַדְבָרִים יְכַלּוּ וְהַתֹּרָה לֹא תְכַלָּה. וְאַזְן דָבָר חַבִיב

לשון הקודש

וַיָּעַל וְהַבְכִיתִי, שְׁרָאִיתִי שְׁעַל הָאָבָן הָזֶה
עֲתִידִים לְשִׁים אֶת מִפְאַת הָעִמִים וּפְגַרִי
מַתִּים. מַי לֹא יָבֹכָה? אֹוי לְעוֹלָם! אֹוי
לְאוֹתוֹ הַוּמָן! אֹוי לְאוֹתוֹ הַדּוֹר! בְכָה
בְבָרָא שׂוֹנָה, נָאָנָה וְשַׁתָּק. אַחֲר בְּךָ חֹר
פְרִשָּׁה יְיָה. (שם כה) וַיְחַלֵם וְהִגְהָה סְלָמָם מִצְבָ
אָרֶץָה וּנוּ, עַלִים וַיְרַדִים בּוּ. רְבִי פָתָח
בְפִסְקָה הַזֹּהָה, שִׁיר ד בְמַגְדָל דָוד צְוַאֲרָך
בְגֹנוּ לְתַלְפִיוֹת אַלְפָ הַמְגַן תָלוּי עַלְיוֹ כָל
שְׁלִטִי הָגָבָרִים. אָמֵר רְבִי, כָל הַדְבָרִים
בְכָה רְבִי זִירָא. אָמֵר, מְלָאָכָא קְדֹושָׁ

לפנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, בָּמוֹ הַתּוֹרָה וְלוֹמְדִיהָ. דְּתַעַן, כֹּל הַמְּתֻעָסָק בַּתּוֹרָה כֹּל יּוֹם, (דף לג' מה'ב) יַתְהִדְשֶׂוּ לוֹ סְטָרִים שֶׁל מַעַלָּה. וְהַתּוֹרָה אֹמְרָתָ לֹא, (שם ח'ב') אֲשֶׁקָּד מִין הַרְקָחָ מִעָסִים רַמְגַנִּי. זֶה יִנְהֶה שֶׁל תּוֹרָה. וְזֶה יֵין הַמְּשׁוֹמֵר בַּעֲנָבִיו מִשְׁשָׁת יָמִי בָּרָאשִׁית. וְהֵם דִּבְרִים הַעֲתִידִים לְהַגְלֹות לְצִדְיקִים לְעַתִּיד לְבָא.

קָם רַבִּי בּוּ עַל רְגָלָיו וַיֹּאמֶר, אֵיךְ הוּא, לֹא הָזֶה לִיה לְמִימָר, אֶלָּא יֵין הַמְּשׁוֹמֵר בַּעֲנָבִיו מִהָר סִינִי, מַהוּ מִשְׁשָׁת יָמִי בָּרָאשִׁית. אָמַר לִיה, אַינְנוּ עוֹמְקִי סְדִירִי בָּרָאשִׁית, דְלֹא אִתְגַּלוּ לִבְרַנְשׁ. וּמְיִגְנִין צִדְיקִיא לְמִגְדָּע לֹזֶן, בְּגַוְונָא דָא יַגְדִּיעַ אַינְנוּ דְעַסְקוּ בְּאוֹרִיְתָא תְּדִיר.

לשון הקודש

לְצִדְיקִים לְעַתִּיד לְבָא.
קָם רַבִּי בּוּ עַל רְגָלָיו וַיֹּאמֶר, אֵם בָּקָד הָא
- לֹא הָיָה לוּ לְזֹמֵר אֶלָּא יֵין הַמְּשׁוֹמֵר
בַּעֲנָבִיו מִהָר סִינִי, מַה זֶה מִשְׁשָׁת יָמִי
בָּרָאשִׁית? אָמַר לוּ, אַוְתָם עֹמְקִי סְדִירִי
בָּרָאשִׁית שֶׁלָא הַתְגַלֵּוּ לְאָדָם, וְעַתִּידִים
הַצִּדְיקִים לְדֹעַת אֹתָם, בָּמוֹ כַּן יַדְעַ
אַוְתָם שְׁעַסְקוּ בַתּוֹרָה תְּמִיד.

יָכְלוּ - וְהַתּוֹרָה לֹא תִכְלֶה, וְאַיִן דָבָר
חַבֵּב לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בָמֹ
הַתּוֹרָה וְלוֹמְדִיהָ. שְׁנָנִינוּ, כֹּל הַמְּתֻעָסָק
בַתּוֹרָה כֹּל יּוֹם, יַתְהִדְשֶׂוּ לוֹ סְטָרִים שֶׁל
מַעַלָּה, וְהַתּוֹרָה אֹמְרָתָ לֹא (שם ח'ב') אֲשֶׁקָּד
מִין הַרְקָחָ מִעָסִים רַמְגַנִּי. זֶה יִנְהֶה שֶׁל
תּוֹרָה, וְהֵוּ יֵין הַמְּשׁוֹמֵר מִשְׁשָׁת יָמִי
בָּרָאשִׁית, וְהֵם דִּבְרִים הַעֲתִידִים לְהַגְלֹות

וְתָאֵנָא, אמר רבי יהודה, רוא אורייתא לחייבין אתיהיבו, לאינון דאתעסיקו באורייתא תדריך. ותני רבי יהודה, כל מאן דהוא עסיק באורייתא כל צרכו, סלקין ליה לנשمتיה לעילא, بد איהו נאים בשיגתייה, ואולפין ליה מעומקיה. ומינה דובנן ומרחנן שפוצתי ביממא, הָדָא הוּא דכתיב, (שם ז) דובב שפטוי ישנים.

אמיר רבי יצחק, כל הפתעה בעורחה לשמה, כשהוא ישן בלילה, נשמו עולה למללה ומראין לה אותן הדברים העתידין להיות בעולם.

רבי יוסף היה יתיב ועסיק באורייתא, אתה לנבה רבי אבא, אמר רבי יוסף מאירי דשמעתא אתה. קם קמיה, יתבו ואתעסקו באורייתא, עד

לשון הקודש

שפתוי ישנים.

ולמנוג, אמר רבי יהודה, סודות התורה נתנו לחכמים, לאותם שמרתעסקים תמיד בתורה. ושה רבי יהודה, כל מי שהוא עוסק בתורה כל צרכו, מעלים את נשמו לעולמה, כשהוא ישן בשנתו, ומלהרים אותו העתידים להיות בעולם.

רבי יוסף היה יושב ועובד בתורה. בא אליו רבי אבא. אמר רבי יוסף, בעל ההלכה בא. קם לפניו. ישבו והתעסקו

שפתחתו ביום. והוא שברתוב (שם ז) דובב

דְּהֹו יִתְּבִּי, רְמֵשׁ לִילִיא, יִתְּבִּי וְאַתְּעַסְּקֵו בָּה, עַד
פְּלִגּוֹת לִילִיא.

אֲדָמִיךְ רְבִי אָבָא, וְרְבִי יוֹסֵי הָהָה יִתְּבִּיבָּה, חַמְא
לְרְבִי אָבָא, דְּאַנְפּוֹי מְסֻמְקֵי טְפִי, וְהַזָּא
חַיִּיךְ, וְחַמְא גַּהֲזָרָא רְבָא בְּבִיתָה. אָמֵר רְבִי יוֹסֵי,
שֶׁמְעַמְּגִינְיָה דְּשִׁכְינְתָא הָכָא. אַרְבֵּין עִינְיוֹן, יִתְּבִּיבָּה
תְּמִן. עַד דְּהָהָה סְלִיק שְׁחָרוֹתָא דְּצִפְּרָא, גַּהֲזָרָא
הָהָה גַּהֲזָר בְּבִיתָה, עַד דְּזַוקְפּ עִינְיוֹן, חַמְא צְפָרָא
וְאַתְּחַשֵּׁךְ בִּיתָה.

אִתְּעָר רְבִי אָבָא, וְאַנְפּוֹי הָוּ גַּהֲזָרִין, וְעִינְיוֹן
חַיְבֵין. אַחֲיד בֵּיה רְבִי יוֹסֵי, אָמֵר רְבִי
אָבָא, אֲנָא יַדְעַנָּא מָה אַתְ בָּעֵי. חַיִּיךְ, רְזִוּן עַלְאַיִן
חַמִּית, וּבְשַׁעַתָּא דְּאַחֲיד גַּשְׁמָתָא דִילִי מְאַרִי
דְּאַפְּיָא, סְלִיק לְה לְאַדְרִין רְבָרְבֵין וְעִילָּאַיִן.

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

בְּתוֹרָה. בָּעוֹדָם יוֹשְׁבִים, יַרְדֵּן הַלִּילָה. עַד שְׁהָרִים עִינְיוֹן רָאָה הַבָּקָר, וְנַחַשְׁדָּה
יַשְׁבוּ וְהַתְּעַסְּקֵו בָּה עַד תְּצֹוֹת הַלִּילָה.
גְּרָדָם רְבִי אָבָא, וְרְבִי יוֹסֵי הָיָה יוֹשֵׁב.
רָאָה אֶת רְבִי אָבָא שְׁפָנְיוֹ מַעַט סְמוּקָות,
וְהָוָא צָוֹתָק. וְרָאָה אוֹר גָּדוֹל בְּבִיתָה. אָמֵר
רְבִי יוֹסֵי, מַזְהָה נִשְׁמָע שְׁשָׁבִינָה בָּאַן.
הַרְבֵּין עִינְיוֹנוֹ. יַשְׁבֵּ שָׁם. עַד שְׁהִתְהַעֲלֵה
שְׁחָרוֹת הַבָּקָר וְהָאֹר הָיָה מְאַר בְּבִיתָה,

תְּתַעֲזֵר רְבִי אָבָא, וְפָנְיוֹ הִי מְאַרִים
וְעִינְיוֹ צָוחָקֹת. אֲחוֹ בּוֹ רְבִי יוֹסֵי. אָמֵר
רְבִי אָבָא, אֲנִי יַרְדֵּן מָה שְׁאַתָּה רֹזֶחֶת,
חַיִּיךְ, סְדוֹתָא עַלְיוֹנִים רְאִיתָה, וּבְשַׁעַת
שְׁאַתָּה בְּגַשְׁמָתִי, בָּעֵל הַפְּנִים הַעַלְהָה אָוֹתָךְ
לְחַדְרִים גְּדוֹלִים וְעַלְיוֹנִים.

וְחַמִּית נְשֵׁמַת הָזֶן דְּשֶׁאָר צְדִיקִיא דְּסַלְקִי תִּפְנֵן,
וְאָמָר לֹזֶן יְפָאֵין אֲתֹנוֹ צְדִיקִיא, דְּבָגִינִיכְזָן
אֲנָא אֲתַבְנֵי בְּבָנִינָא קְדִישָׁא, דְּשָׁמָא יְקָרָא,
לְאַעֲנֵנָה לְחִילּוֹי דְּמַלְכָא עִילָּאָה. וְחַמִּית אָוּרִיְתִּי,
דְּהָזָה מְנַחָא תִּפְנֵן תְּלֵי תְלִים בְּמַגְדָּלָא רָבָא. וּבָגִינִי
בְּךָ חֲדִינָא בְּחַזְלֶקִי, וְחַיְיכִין עִינָאִי.

אמָר רַבִּי יִצְחָק, אֶל תִּתְמַה עַל הָא דָרְבִּי אָבָא,
דְּהָא קָרָא אַסְהִיד בְּךָ. דְּתָנִינָן, עֲשָׂה
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְזָה הַמְמוֹנָה תְּחִתָּיו, וְתַלֵּה
מִפְנֵו בֶּל שְׁאָר הַצְּבָאות, בְּהָאֵי צְוָאר, שְׁבֵל הַגּוֹפָ
תָּלוּי מִפְנֵו. וּבְשָׁעָה שְׁהַצְּדִיקִים עוֹסְקִים בְּתוֹרָה,
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בָּזָה עַזְלָמוֹ, וְנוֹתֵן שְׁמוֹ בְּקָרְבוֹ,
לְהַגִּיעַ לְפָלָל, וְלְהַסְפִּיק לְעוֹלָם מְטוּבוֹ שֶׁל מִקּוֹם.

לשון הקודש

רַבִּי אָבָא, שְׁהָרִי הַפְּסֻוק מְעַיד בָּהּ,
שְׁנִינָן, עֲשָׂה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶת זֶה
הַמְמוֹנָה תְּחִתָּיו, וְתַלֵּה מִפְנֵו בֶּל שְׁאָר
הַצְּבָאות, בְּמוֹ הַצְּוָאר הָזֶה, שְׁבֵל הַגּוֹפָ
תָּלוּי מִפְנֵו. וּבְשָׁעָה שְׁהַצְּדִיקִים עוֹסְקִים
בְּתוֹרָה, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בָּזָה עַזְלָמוֹ,
וְנוֹתֵן שְׁמוֹ בְּקָרְבוֹ, לְהַגִּיעַ לְפָלָל, וְלְהַסְפִּיק
לְעוֹלָם מְטוּבוֹ שֶׁל מִקּוֹם.

וּרְאִיתִי אֶת נִשְׁמוֹת שֶׁאָר הַצְּדִיקִים
שְׁעוֹלּוֹת לְשָׁם, וְאָמָר לָהֶם, אֲשֶׁר־כֵם
הַצְּדִיקִים שֶׁבְּשִׁבְילֵיכֶם אֲנִי נְבָנָה בְּבָנִין
קָדוֹשׁ שֶׁל הַשֵּׁם הַגְּכָבָה, לְעָנוֹת לְצְבָאות
הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן. וּרְאִיתִי אֶת תּוֹרָתִי
שְׁהִתְהַמֵּת מִנְחָתָה שֶׁם תְּלֵי תְלִים בְּמַגְדָּל
גָּדוֹלָה, וּמִשּׁוּם בְּךָ שְׁמַחְתִּי בְּחַלְקִי, וְצִתְקוֹן
עֲנֵי.

אמָר רַבִּי יִצְחָק, אֶל תִּתְמַה עַל וְהַשְׁלֵ

וְכֹשְׁנִין הצדיקים עוסקים בתורה, הקדוש ברוך הוא נוטל שמו מקרבו, ואיזי העולם חסר, וזה אינו במעלות היוכלה. מנא לנו, דכתיב, (שם ז ז) במנגד דוד צוארכך בניו לתרפיות. אם מרבים ומגדלים הצדיקים תורה בהאי מגדל, מיד צוארכך בניו לתרפיות. זה שזה צוארכו של עולם, בניו בבניון קדוש, שביל הפירות תלו ונלו אן לדעת השגחתו, וזה תרפיות, כמה דאת אמר (בראשית מז י) ותלה הארץ מצרים.

וזו אלף המגן תלוי עליו, ובכל שלטי הגברים, אותן הנקראים אלף אלףין, ובכל הנשאר תלויים עליו, ובכל השליטין, ובכל העולמות, מילאים מטובו של מקום.

אמר רבי יהודה, והיינו דכתיב וניחלים והגה סולם מצב ארץ, בלומר, בשחצדייקים אינם

לשון הקודש

ובשנין הצדיקים עוסקים בתורה, הקדוש ברוך הוא נוטל שמו מקרבו, ואיזי העולם חסר, וזה אינו במעלות היוכלה. מנין לנו? שבתוב שיר ז במנגד דוד צוארכך בניו לתרפיות. אם מרבים צוארכך בניו לתרפיות. אם מרבים הצדיקים תורה במנגד הזה, ומגדלים הצדיקים מילאים העולמות שלם, בניו בבניון קדוש, שביל צוארכו של עולם, וזה שזה צוארכו שם כה

עוסקים בתורה, סולם מצב ארץ, ואינו במעלה. זבו הצדיקים ועסקו בתורה, ראשו מגיע השמיימה, אין יש לו מעלה, וכל טוב לא יחסר, ומיד והנה מלאכי אללים עולים וירדים בו. Mai bo. אמר רבי יהודה, בשמו של מקום. כמה דאת אמר (תהלים קיח כד) נגילה ונשמחה בו.

אמר רבי יצחק, בו, בההוא ממונגה. ומפני מה. בכתב אחריו, והנה ה' נצב עליו, על ההוא ממונגה. מפני זה עולים וירדים בשבילו. מפני שמו של מקום, שהוא נצב עליו. אמר רבי תנחים, למה נקרא שמו מלך שלם, מכל שאר הצלבות. שאין לך נושא שמו של מקום בקרבו במו זה.

אמר רבי יעקב, רמו ליעקב, והשיבו על מה שנתרעם לפני הקדוש ברוך הוא. כלומר,

לשון הקודש

אמר רבי יצחק, בו – באוטו ממנה. מפני מה? שבתوب אחריו (בראשית כה) והנה ה' נצב עליו, על אותו ממנה. מפני זה עולים וירדים בשבילו, מפני שמו של מקום שהוא נצב עליו. אמר רבי תנחים, למה נקרא שמו מלך שלם מכל שאר הצלבות? שאין לך נושא שמו של מקום בקרבו במו זו.

אמר רבי יעקב, רמו ליעקב, והשיבו

ויחלם והנה סולם מצב ארץ, בלומר, בצדיקים אין עוסקים בתורה – סולם מצב ארץ, ואינו במעלה. זבו הצדיקים ועסקו בתורה – ראש מגיע השמיימה, אין יש לו מעלה וכל טוב לא יחסר. ומיד – והנה מלאכי אללים עליהם יורד בו. מהו בו? אמר רבי יהודה, בשמו של מקום, במו שנאמר (תהלים קיח) נגילה ונשמחה בו.

שָׁאֵם בְּנֵיו יַזְכֵּר לְעַסּוֹק בַּתּוֹרָה וּבְמִצּוֹת, יְשֵׁם מַעַלָּה לַזָּה, וּמַעַלָּה לְבָנֵיו. לֹא זָכֵר לְעַסּוֹק בַּתּוֹרָה וּבְמִצּוֹת, אֵין מַעַלָּה לַזָּה, וְאֵין מַעַלָּה לְבָנֵיו. הַדָּא הוּא דְבָתִיב, וְהַגָּה מַלְאָכִי אֱלֹהִים עֲלִים וּיְרָדִים בֹּו. מַלְאָכִי אֱלֹהִים, אַלְוִי בְּנֵיו שֶׁל יַעֲקֹב, זָכֵר עוֹלִים. לֹא זָכֵר, יוֹרָדִים. בֹּו: בְּשִׁيشׁ לֹא מַעַלָּה יְשֵׁם לְהָם.

אמֶר רַبִּי יִצְחָק, בֶּל שְׂרֵי הָאָמוֹת, הַיּוּ עוֹלִים אֹזֶן יוֹרָדִים בְּשִׁבְיל ּזה. בְּשִׁيشׁ לֹא מַעַלָּה, יוֹרָדִים שְׂרֵי הָאוֹמֹת. בְּשִׁישׁ לֹא יְרִידָה, עוֹלִים. וְהַכְּלָל תָּלוּי בְּבָנֵיו שֶׁל יַעֲקֹב. אָמֶר רַבִּי יְהוֹדָה בֶּרֶשְׁלֹום, אֵין טוֹב וְאֵין רָע בָּא לְעוֹלָם, אֶלָּא בְּשִׁבְיל בְּנֵיו שֶׁל יַעֲקֹב.

לשון הקודש

בְּשִׁבְילוֹ, בֹּו – בְּשִׁישׁ לֹא מַעַלָּה, יְשֵׁם לְהָם. אָמֶר רַבִּי יִצְחָק, בֶּל שְׂרֵי הָאָמוֹת הַיּוּ עוֹלִים אוֹ יוֹרָדִים בְּשִׁבְיל ּזה. בְּשִׁישׁ לֹא מַעַלָּה – יוֹרָדִים שְׂרֵי הָאָמוֹת. בְּשִׁישׁ לֹא יְרִידָה – עוֹלִים. וְהַכְּלָל תָּלוּי בְּבָנֵיו שֶׁל יַעֲקֹב. אָמֶר רַבִּי יְהוֹדָה בֶּרֶשְׁלֹום, אֵין טוֹב וְאֵין רָע בָּא לְעוֹלָם אֶלָּא בְּשִׁבְיל בְּנֵיו שֶׁל יַעֲקֹב.

על מה שגתרעם לפני הקדוש ברוך הוא. בְּלֹוֹמֶר, שָׁאֵם בְּנֵיו יַזְכֵּר לְעַסּוֹק בַּתּוֹרָה וּבְמִצּוֹת, יְשֵׁם מַעַלָּה לַזָּה וּמַעַלָּה לְבָנֵיו. לֹא זָכֵר לְעַסּוֹק בַּתּוֹרָה וּבְמִצּוֹת – אֵין מַעַלָּה לַזָּה וְאֵין מַעַלָּה לְבָנֵיו. וְהַשְׁבָתּוֹב (שם) וְהַגָּה מַלְאָכִי אֱלֹהִים עֲלִים וּיְרָדִים בֹּו. מַלְאָכִי אֱלֹהִים – אַלְוִי בְּנֵיו שֶׁל יַעֲקֹב, זָכֵר – עוֹלִים. לֹא זָכֵר – יוֹרָדִים. בֹּו –

הַגָּמֹן אֶחָד בָּא לְרַבִּי אֲבָהוּ, וַיֹּאמֶר, אַיתָּה גּוֹבָא, לְאַזְבָּדָא לְכֹזֵן מִן עַלְמָא עַלְיִיכּוּ, בֶּעֱלָה הַאי אַוְמָה דָא הִיא לֹא פְלַחַה לִמְאָרָה, בְּתִיב (דברים יא י) וַעֲצָר אֶת הַשְׁמִים וְלֹא יְהִי מְטָר וְהַאֲדָמָה לֹא תַתְנוּ אֶת יְבוּלָה. אֵי הִיא סְטוּיָא, בֶּל עַלְמָא יִבְדֵּל בְּגִינָה. אָמַר לֵיה, וְהָא אַתָּז עַבְדֵין לְה דְתִסְטֵי וְלֹא תַהַד בְּאוֹרָה דְכְשָׂרָא. אָמַר לֵיה חֻבְתָבָזָן עַבְדֵין לְאַתְעָרָא לֹן. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה שְׁפִיר קָאָמַר הַהוּא הַגָּמֹן.

תָנוּ רְבָנָן, וְהַגָּה סָלָם מִצְבָּא אַרְצָה, זֶהוּ בֵית עֲוֹלָמִים. וּרְאֵשׁוּ מִגְיעַ הַשְׁמִימָה, הַקָּדָא הוּא דְכְתִיב (שמות טו י) מִכֹּזֶן לְשִׁבְתָךְ פְּעַלְתָךְ הֵ. אִיזָהוּ רְאֵשׁוּ, זֶהוּ צִיּוֹן, שְׁשָׁם הַשְׁכִינָה, וְהַבְּרוּבִים, וְקָדְשׁ

לשון הקודש

הַגָּמֹן אֶחָד בָּא לְרַבִּי אֲבָהוּ וַיֹּאמֶר: יִשְׁאַלְתָּם אֶת בֶּל הַעוֹלָם עַלְיִיכּם כִּמוֹ עַל הַאֲרָבָה הַזֹּה, לְהִאֲבִיד אֶתְכֶם מִן הַעוֹלָם בְּשִׁבְתָּה אֶחָתָה. הַאֲמָה הַזֹּה אֵין עֲבוּרָת לְרַבּוֹנָה, בְּתוּב (דברים י) וַעֲצָר אֶת הַשְׁמִים אֵרֶב לֹא יְהִי מְטָר וְהַאֲדָמָה לֹא תַתְנוּ אֶת יְבוּלָה. אֵם הִיא סְוִטָּה, בֶּל הַעוֹלָם יָאָבֵד בְּשִׁבְתָּה?!

שְׁנָיו רְבּוֹתִינוּ, (בראשית כה) וְהַגָּה סָלָם מִצְבָּא אַרְצָה – זֶהוּ בֵית עֲוֹלָמִים. וּרְאֵשׁוּ מִגְיעַ הַשְׁמִימָה – זֶהוּ שְׁבָתוֹב (שמות טו) מִכֹּזֶן לְשִׁבְתָךְ פְּעַלְתָךְ הֵ. אִיזָהוּ רְאֵשׁוּ? זֶהוּ צִיּוֹן,

הַגָּמֹן אֶחָד בָּא לְרַבִּי אֲבָהוּ וַיֹּאמֶר: יִשְׁאַלְתָּם אֶת בֶּל הַעוֹלָם עַלְיִיכּם כִּמוֹ עַל הַאֲרָבָה הַזֹּה, לְהִאֲבִיד אֶתְכֶם מִן הַעוֹלָם בְּשִׁבְתָּה אֶחָתָה. הַאֲמָה הַזֹּה אֵין עֲבוּרָת לְרַבּוֹנָה, בְּתוּב (דברים י) וַעֲצָר אֶת הַשְׁמִים וְלֹא יְהִי מְטָר וְהַאֲדָמָה לֹא תַתְנוּ אֶת יְבוּלָה. אֵם הִיא סְוִטָּה, בֶּל הַעוֹלָם יָאָבֵד בְּשִׁבְתָּה?!

הַקָּדָשִׁים. אָמֵר רַבִּי אָבָא, סְוִלָּם זֶה סִינִי, שֶׁבּוֹ נִתְגַּנָּה תּוֹרָה, וַשֵּׁם גָּלוֹ מִרְכּוֹבָתִיו שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא.

רַבִּי בָּא בְּשֵׁם ר' יוחנן אמר, עוד אית לְאַסְתַּכְלָל
בְּהָאֵי קְרָא בְּדַבְּקָדְמִיתָא, (שה"ש ד ז בְּמַגְדָּל
הָיוֹד צְוָארָךְ בְּנוּי לְתַלְפִּיות, דְּהָא תְּגִינָּן, אָמֵר רַבִּי
שְׁמֻעוֹן אָמֵר רַבִּי זִירָא, כֹּל זִמְן שִׁישְׁרָאֵל הָיָי
עוֹסְקִים בְּתוֹרָה, בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קִיּוֹם, הָדָא הָוָא
דְּבָתִיב, בְּמַגְדָּל הָיוֹד צְוָארָךְ בְּנוּי. אֵי מַגְדָּלִים
תוֹרָה, בְּהָאֵי מַגְדָּל, צְוָארָךְ בְּנוּי. מַהוּ צְוָארָךְ, זֶה
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. הָדָא הָוָא דְּבָתִיב, (בראשית מה יד) וַיַּפְלֵל עַל
צְוָארִי בְּגִימִין אֲחִיו וַיַּבַּךְ, מַלְמֵד שְׁבָבָה עַל מִקְדָּשׁ
רָאשׁוֹן וַעַל מִקְדָּשׁ שְׁנִי.

לשון הקודש

שָׁשֶׁם הַשְׁבִּינָה וְהַכְּרוּבִים וְלִכְדָּשׁ
הַקָּדָשִׁים. אָמֵר רַבִּי אָבָא, סְלָם זֶה סִינִי,
שֶׁבּוֹ נִתְגַּנָּה תּוֹרָה, וַשֵּׁם גָּלוֹ מִרְכּוֹבָתִיו
שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא.
רַבִּי בָּא בְּשֵׁם רַבִּי יוחנן אמר, עוד יש
לְהַסְתַּכְלָל בְּפֶסְקָה זֶה בְּבָרָא שָׁנָה, שֵׁר
הַשְׁרִים ז בְּמַגְדָּל הָיוֹד צְוָארָךְ בְּנוּי
לְתַלְפִּיות, שְׁהָרִי שְׁנִינוּ, אָמֵר רַבִּי שְׁמֻעוֹן

אמֵר רבי (דף לו ע"א) יצחק, מהו מגדל. אלא מה מגדל דוד, מגדל חוק, אף הפתעפקים בתורה, צריבין חזק, ובניין חזק. ר' תנחים אמר, מגדל דוד, מה היה מtgtgal בתורה יותר מפל בני דורו, אך הפתעפקים בתורה, צריבין להתגדל בתורה ולא יתבטלו ממנה.

מה היה דוד היה עוסק בתורה לילה ויום, אך צריך האדם להתעסק בתורה לילה ויום, ובעוד شيئاטעקו בה, ויתגדל באה, במגדל דוד החזיר בניין בניין חזק ונגדל.

ואם לאו, אלף הפטגן תלוי עליון, אלו אלף שנים شيئاהיו בגלויות, והדבר תלוי אם יגאלו בו ואם לאו. זכו בתורה, יגאלו באلف שנים. לא זכו, כל שליטי הגבורים, אמר רבי תנחים, כל שליטי הגבורים ישתעבדו בהם, ולאחר כן יגאלו.

לשון הקודש

אמר רבי יצחק, מהו מגדל? אלא מה מגדל דוד מגדל חוק, אף הפתעפקים בתורה צריבין חזק ובניין חזק. ר' תנחים אמר, מגדל דוד - מה דוד היה מtgtgal בתורה יותר מפל בני דורו, אך הפתעפקים בתורה ולא יתבטלו ממנה. מה דוד היה עוסק בתורה לילה ויום,

מִכֹּאן אמר רבי בא, והנה סולם ממצב הארץ, זהו בית עולםיים, הנצב בלבינו, בשבילו אוטן העסקין בתורה בארץ. וראשו מגיע השמיימה, שהמקדש הוא במעלה גדולה, על כל הארץ. והנה מלאכי אלhim עלים וירדים בו, הארץ. אלה פהני שירת.

ר' אליעזר אומר, על שהוא מבון בנגד ירושלים של מעלה. ואותם השומרים ירושלים של מעלה, הם שומרים ירושלים של מטה. משמע, עלים וירדים.

מה מעלה יותר יש בו. אמר רבי אליעזר, זה דכתיב והנה ה' נצב עליו. כמה דאת אמר (תהילים קכו א) אם ה' לא ישמר עיר שוא שקד שומר. והיינו דכתיב, והנה ה' נצב עליו, להיות שומר על אוטן השומרים.

לשון הקודש

הגבורים, אמר רבי תנחים, כל שטוי מלאכי אלהים עלים וירדים בו – אלה פהני שירת.

רבי אליעזר אומר, על שהוא מבון בנגד ירושלים של מעלה. ואותם השומרים ירושלים של מעלה, הם שומרים ירושלים של מטה. משמע עלים וירדים. מה מעלה יותר יש בו? אמר רבי אליעזר, והוא שבתוב והנה ה' נצב עליו.

הגבורים ישתעמדו בהם, ולאחר בן

גנאלゴ.

מִכֹּאן אמר רבי בא, והנה סולם ממצב הארץ – זהו בית עולםיים, הנצב בלבינו, בשבילו אוטן העסקין בתורה בארץ. וראשו מגיע השמיימה – שהמקדש הוא במעלה גדולה. והנה

מַהוּ עַלְיוֹ. אמר רבי אלעזר, לשמייה. במא דאת אמר, (ירמיה לט יב) ועיניך שם עליו. כך (מ"א ט ג) זהיו עיני ולבי שם כל הימים. ולא תמיד לבא, תמיד הקדוש ברוך הוא לחזור לירושלים. ולהיות חומה לשמרה. במא דאת אמר, (זכריה ב ט) ואני אחיה לה נאם ה' חומת אש סביב ולבוד אחיה בתוכה.

הָאָרֶץ אשר אתה שבב עליה. אמר רבי יצחק, מלמד שkapל לו הארץ ישראל. אמר רבי יהודה, בית המקדש ממש היה, ועליו נתבשר, ועליו היה שוכב. משמע דבתיו וישבב במקום ההוא.

אמֵר רבי יהודה, מן השלשה אבות לא נתבשר אחד מהם על בית המקדש, אלא יעקב.

במו שגנאמר (בריה ב) ואני אחיה לה נאם ה' חומת אש סביב ולבוד אחיה בתוכה.

הָאָרֶץ אשר אתה שבב עליה. אמר רבי יצחק, מלמד שkapל לו הארץ ישראל. אמר רבי יהודה, בית המקדש ממש היה, ועליו נתבשר, ועליו היה שוכב. משמע שפתוב וישבב במקום ההוא. אמר רבי יהודה, מן השלשה אבות לא

במו שגנאמר (חלהים כב) אם ה' לא ישמר עיר שוא שקר שומר. והינו שבותוב והנה ה' נציב עליו, להיות שומר על אותם השומרים.

מהו עליו? אמר רבי אלעזר, לשמייה. במו שגנאמר (ירמיה לט) ועיניך שם עליו. כך (מלכים-א ט) זהיו עיני ולבי שם כל הימים. ולא תמיד לבא תמיד הקדוש ברוך הוא לחזור לירושלים, ולהיות חומה לשמרה,

שַׁחֲזָה שְׁלִישִׁי מִן הָאָבוֹת. וּבָנְגֵד אֶלְוָה הַשְּׁלֵשָׁה: יִשְׁיָּה
דוֹד, שְׁלָמָה. שְׁלָמָה שַׁחֲזָה הַשְּׁלִישִׁי בָּנָאוֹ.

אמֶר רְبִי יְהוּדָה, יַעֲקֹב שַׁחֲזָה הַשְּׁלִישִׁי נִתְבְּשֵׂר
עַל שְׁלָמָה, שַׁחֲזָה הַשְּׁלִישִׁי, שִׁיבְנָהוּ. זֶה
אָוֶה בְּנָשִׁים, זֶה אָוֶה בְּנָשִׁים. זֶה עֹמֶד בְּתָמוֹ, זֶה
לֹא עֹמֶד בְּתָמוֹ, דְּכַתִּיב (מ"א י"א ד) וַיְהִי לְעֵת זָקְנָת
שְׁלָמָה נָשִׁוּ הָטוֹ אֶת לְבָבוֹ.

ר' יוֹסֵי פָּתָח, (תהלים מה ג) יִפְהָ נֹזֶף מִשׁוֹשׁ כֹּל הָאָרֶץ
הַר צִיוֹן יַרְכֵּתִי צָפוֹן קְרִיתַת מֶלֶךְ רַב. יִפְהָ
נוֹזֶף, זֶה יְרוּשָׁלָם, שַׁחֲזָה (נ"א שְׁחִיה) (משל טז כד) מִתּוֹךְ
לְגַפֵּשׁ וּמִרְפֵּא לְעֵצֶם. בָּמָה דָּאַת אָמֶר (שה"ש ד י"א) נִפְתָּח
תְּטִפְנָה שְׁבָתוֹתֶיךָ.

אמֶר רְבִי יְהוּדָה, אָרֶץ מִצְרָיִם כֹּל יִפְיָ שְׁבָה, נֹזֶף
וּתְחִפְנָהָם הָיוּ. נֹזֶף הַיְהָה הַמִּשְׁבָּח מִכְלָם,

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

נָשִׁיו הָטוּ אֶת לְבָבוֹ.
רְבִי יוֹסֵי פָּתָח, (תהלים מ"ח) יִפְהָ נֹזֶף מִשׁוֹשׁ
כֹּל הָאָרֶץ הַר צִיוֹן יַרְכֵּתִי צָפוֹן קְרִיתַת מֶלֶךְ
רַב. יִפְהָ נֹזֶף, זֶה יְרוּשָׁלָם, שַׁחֲזָה (שְׁחִיה)
(משל טז) מִתּוֹךְ לְגַפֵּשׁ וּמִרְפֵּא לְעֵצֶם, בָּמוֹ
שָׁגָנָאָמֶר (שיר השירים ד) נִפְתָּח תְּטִפְנָה
שְׁבָתוֹתֶיךָ.

אמֶר רְבִי יְהוּדָה, אָרֶץ מִצְרָיִם, כֹּל יִפְיָ
שְׁבָה, נֹזֶף וּתְחִפְנָהָם הָיוּ. נֹזֶף הַיְהָה

נִתְבְּשֵׂר אֶחָד מִקְרָם עַל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ,
אֶלְאָ יַעֲקֹב, שַׁחֲזָה שְׁלִישִׁי מִן הָאָבוֹת.
וּבָנְגֵד אֶלְוָה הַשְּׁלֵשָׁה: יִשְׁיָּה,דוֹד, שְׁלָמָה.
שְׁלָמָה שַׁחֲזָה הַשְּׁלִישִׁי בָּנָאוֹ.
אמֶר רְבִי יְהוּדָה, יַעֲקֹב שַׁחֲזָה הַשְּׁלִישִׁי
נִתְבְּשֵׂר עַל שְׁלָמָה, שַׁחֲזָה הַשְּׁלִישִׁי,
שִׁיבְנָהוּ. זֶה אָוֶה בְּנָשִׁים, זֶה אָוֶה בְּנָשִׁים.
זֶה עֹמֶד בְּתָמוֹ, זֶה לֹא עֹמֶד בְּתָמוֹ,
שְׁבָתוֹב (מלכימ-א י"א) וַיְהִי לְעֵת זָקְנָת שְׁלָמָה

שְׁהִתָּה בְּשַׁלֵּשׁ מֵאוֹת וֶתְשִׁיעִים וֶחָמֵשׁ תְּכַשִּׁיטִין שֶׁל
יַפִּי. וַצְיָוֵן גָּדוֹלָה בַּיּוֹפִי וְהַדָּר עַל נֹזֶף. דָּאָמֵר רַבִּי
יְהוֹדָה לְמַה נִקְרָא שְׁמָה צִיּוֹן, מָה הַצִּיּוֹן עוֹמֵד לִגְמָם
לְהַסְתָּבֵל בּוֹ וּבָבוֹ.

וְהִתָּה גָּדוֹלָה בַּיּוֹפִי מִנוֹזֶף, הַדָּא הוּא דְבָתִיב, יְפָה
נוֹזֶף מִשׁוּשׁ כָּל הָאָרֶץ חֶרֶב צִיּוֹן יַרְכָּתִי
צָפּוֹן, שָׁבֵל מַיְּשָׁהִיה רֹאשָׁה אֶזְתָּה, הִיה שְׁמָתָה.
דְתַנְיָא, אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי אָמֵר רַבִּי חִיא, מַעֲזָלָם לֹא
נִבְנָם אָדָם בִּירוּשָׁלַיִם וְהִיה עַצְבָּה, לְקִיּוּם מָה
שָׁגָאָמֵר מִשׁוּשׁ כָּל הָאָרֶץ.

אָמֵר רַבִּי יַצְחָק, בֵּין שְׁשָׁבָב יַעֲקֹב עַלְיָה,
נִתְיִשְׁבֵּב דְעַתּוֹ, וְנִגְלַתָּה עַלְיוֹ הַשְּׁבִינָה
וְדִבְרָה עָמוֹ, מָה שְׁלָא הִיה קֹדֶם לְכָن. דָּאָמֵר
רַבִּי יַצְחָק, עַד שְׁעַמְדַּבָּר בָּאוֹתוֹ מִקּוּם, לֹא
נִגְלַתָּה עַלְיוֹ הַשְּׁבִינָה.

לשון הקודש

הַמְשָׁבֵב מִבְּלָם, שְׁהִתָּה בְּשַׁלֵּשׁ מֵאוֹת
וֶתְשִׁיעִים וֶחָמֵשׁ תְּכַשִּׁיטִין שֶׁל יַפִּי. וַצְיָוֵן
גָּדוֹלָה בַּיּוֹפִי וְהַדָּר עַל נֹזֶף. שָׁאָמֵר רַבִּי
יְהוֹדָה, לְמַה נִקְרָא שְׁמָה צִיּוֹן? מָה הַצִּיּוֹן
עוֹמֵד לִגְמָם לְהַסְתָּבֵל בּוֹ וּבָבוֹ.

וְהִתָּה גָּדוֹלָה בַּיּוֹפִי מִנוֹזֶף, וְהַ שְׁבָתּוֹב
יְפָה נֹזֶף מִשׁוּשׁ כָּל הָאָרֶץ חֶרֶב צִיּוֹן יַרְכָּתִי
צָפּוֹן. שָׁבֵל מַיְּשָׁהִיה רֹאשָׁה אֶזְתָּה, הִיה

כִּיּוֹן שֶׁרֶאָה יַעֲקֹב בֶּה, יִדְעַ שְׁהַמָּקוֹם גָּרָם לוֹ, וַיהֲקִיז מִשְׁנַתוֹ, וַגְּתִירָא שֶׁמְאָ דָבָר אַחֲרָה הִיא, וַיִּשְׁכַּב בְּבַתְּחִלָּה. אָמָר לַיה קֹדֶשׁ אֶבְרָהָם אֱלֹהִי יַעֲקֹב, לֹא בֶּה הוּא, אָנָי ה' אֱלֹהִי אֶבְרָהָם אֱבְיךָ וְאֱלֹהִי יִצְחָק. וְעוֹד, הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה שָׂבַב עָלָיוָה לְךָ אַתְּגַלֵּה? וְלֹא אַתְּגַלֵּה לְאַמְּהָ אַחֲרָת, בְּגָלוּי הַשְּׁבִינָה עַל הָאָרֶץ.

אָמָר רַבִּי יוֹסֵי, מַהוּ אֲשֶׁר אַתָּה שָׂבַב עָלָיוָה. אַלְאָ בְּשֵׁם שָׁאַתָּה שׁוֹכֵב עָלָיוָה וְגַבּוֹאָה עַמְּךָ, בֶּה וַעֲדָה гַּבּוֹאָה תְּהִיא מִצְוִיתָה עַמְּךָם, וְלֹא עַמְּךָ אַחֲרָת.

ר' יַעֲקֹב פָּתָח, (ישעיה כו י) יְהֹוָה רְשָׁעָה בְּלִי לְמִדְצָדָקָה. תְּנִיא, אָמָר רַבִּי יַעֲקֹב, וַיְיִזְרְעַלְוּ שְׁהָרְשָׁעָה יְהֹוָה בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְהַזְרָעָה שְׁלֵל עַשְׂוֹה הַרְשָׁעָה. וּמִפְנֵי מָה

לשון הקודש

אחרת בְּגָלוּי הַשְּׁבִינָה עַל הָאָרֶץ. אָמָר רַבִּי יוֹסֵי, מַהוּ אֲשֶׁר אַתָּה שָׂבַב עָלָיוָה? אַלְאָ בְּשֵׁם שָׁאַתָּה שׁוֹכֵב עָלָיוָה גַּבּוֹאָה עַמְּךָ, בֶּה וַעֲדָה гַּבּוֹאָה תְּהִיא מִצְוִיתָה עַמְּךָם, וְלֹא עַמְּךָ אַחֲרָת. רַבִּי יַעֲקֹב פָּתָח, (ישעיה כו י) יְהֹוָה רְשָׁעָה בְּלִי לְמִדְצָדָקָה. שְׁנִינוּ, אָמָר רַבִּי יַעֲקֹב, וְיַעֲשֵׂה הָאָרֶץ שְׁהָרְשָׁעָה יְהֹוָה, בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְהַזְרָעָה שְׁלֵל עַשְׂוֹה הַרְשָׁעָה. וּמִפְנֵי

בָּאוֹתוֹ מָקוֹם, לֹא נְגַלְתָּה עַלְיוֹ הַשְּׁבִינָה. פִּיּוֹן שֶׁרֶאָה יַעֲקֹב בֶּה, יִדְעַ שְׁהַמָּקוֹם גָּרָם לוֹ, וַיהֲקִיז מִשְׁנַתוֹ, וַגְּתִירָא שֶׁמְאָ דָבָר אַחֲרָה הִיא, וַיִּשְׁכַּב בְּבַתְּחִלָּה. אָמָר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: יַעֲקֹב, לֹא בֶּה הוּא, אָנָי ה' אֱלֹהִי אֶבְרָהָם אֱבְיךָ וְאֱלֹהִי יִצְחָק. וְעוֹד, הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה שָׂבַב עָלָיוָה לְךָ אַתְּגַלֵּה וְלֹזְעָה. וְלֹא אַתְּגַלֵּה לְאַמְּהָ

יִשְׁלַח לְהֶם חֹן וּרְחַמִּים. מִפְנֵי שְׂזָרְעֹו שֶׁל יַעֲקֹב לֹא
לִפְנֵי צְדָקָה. בָּאָרֶץ נְכֻחוֹת יְעַזֵּל, זֹו יְרוּשָׁלַיִם, שֶׁהִיא
אָרֶץ נְכֻחוֹת.

מַהוּ יְעַזֵּל, אָמַר רַבִּי יַעֲקֹב, אֲוֹרָא דָאָרָעָא
יְשָׁרָאֵל מְחַכִּים. וּמְרַמֵּוּ נְבוֹאָה. וּזְרַעְוֹ שֶׁל
עַשְׂיוּ יְעַזֵּל הָאוּר וְהַגְּבוּאָה. מִפְנֵי מָה, מִפְנֵי שְׂזָרְעֹו
שֶׁל יַעֲקֹב לֹא רָאָה גָּאוֹת הָ', וְאַינְם עוֹסְקִים בְּתוֹרָה,
וְעַל כֵּן יִתְהַנֵּן רְשָׁעָה וְיְעַזֵּל טוֹב הָאָרֶץ וְהַגְּבוּאָה. רַבִּי
יְהוּדָה בָּרַבִּי יְהוֹשֻׁעָה אָמַר, יִתְהַנֵּן רְשָׁעָה, אַלְוּ אָמוֹת
הָעוֹלָם שִׁישָׁ לְהָם מִמְּשָׁלָה בְּעוֹלָם הַזֶּה, מִפְנֵי שֶׁלֹּא
לִפְנֵי יְשָׁרָאֵל צְדָקָה.

פָּרִשָּׁת וַיִּשְׁבַּ

תָּא חֹן, בְּמָה שְׁנַיִן יִתְהַבֵּה הַהְוָא צְדִיק, דְּלֹא חֹזָא
לְאָבֹהָה עָשָׂרִין וְתְּרִין שְׁנַיִן. הָא אִינּוּ יִתְבּוּ

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

עַשְׂיוּ הַרְשָׁעָה. וּמִפְנֵי מָה יִשְׁלַח לְהָם חֹן
וּרְחַמִּים? מִפְנֵי שְׂזָרְעֹו שֶׁל יַעֲקֹב לֹא לִפְנֵי
צְדָקָה. בָּאָרֶץ נְכֻחוֹת יְעַזֵּל – זֹו יְרוּשָׁלַיִם,
שֶׁהִיא אָרֶץ נְכֻחוֹת.

מַהוּ יְעַזֵּל? אָמַר רַבִּי יַעֲקֹב, הָאוּר שֶׁל
אָרֶץ יְשָׁרָאֵל מְחַכִּים. וּמְרַמֵּוּ נְבוֹאָה.
וְירַעַע שֶׁל עַשְׂיוּ יְעַזֵּל הָאוּר וְהַגְּבוּאָה.
מִפְנֵי מָה? מִפְנֵי שְׂזָרְעֹו שֶׁל יַעֲקֹב לֹא

פָּרִשָּׁת וַיִּשְׁבַּ

בָּא וּרְאָה בְּמָה שְׁנַיִן יִשְׁבַּ אָתוֹ צְדִיק,